

Estapé respon

Fabià Estapé

Els calés del País Basc i les tres C

—Les diputacions basques mantenen l'impost de societats en el 32,5%, mentre que a la resta de l'estat és el 35%. Quina opinió en teniu vós?

—És una mostra més de la importància que ha tingut en la democràcia, i abans en la dictadura, el fet que bascos i navarresos són molt seus quan es tracta dels seus calés. Sempre que "Madrid" els vol retallar algun euro del que han de pagar a la hisenda central, es reuneixen tots, des de l'esquerra a la dreta, i fan valer com a consigna "patriòtica" el valor de les tres C: "el cupón, el capón y el copón".

—El Tribunal Suprem va declarar-ho il·legal, però les hisendes basques han tornat a aprovar-ho. Com ho qualificaríeu?

—Com la mateixa política del senyor Atuxa, no fent cas de les sentències del Suprem.

—És competència deslleial?

—Hi insisteixo, és una manifestació de les tres C.

—El concert econòmic pot servir per a decidir impostos diferents a la resta de l'estat?

—Ja ho està fent.

—Per què aquest sistema no agrada a la UE, quan a Europa els impostos sobre els beneficis de les empreses no estan harmonitzats?

—Perquè els sembla una manifestació d'insolidaritat i discrepància per estimar les xifres d'Espanya. No hi ha cap regió europea que tingui tanta autonomia en matèria financera com el País Basc.

—La proposta de finançament del tripartit no sembla arribar tan lluny com per decidir el tipus impositiu de l'impost de societats...

—Quan Antoni Castells va introduir unes esmenes perquè el 15% de la recaptació de l'IRPF anés a les comunitats autònomes, es va titllar de projecte separatista que disgregava l'estat i l'arruinava. Tres anys des-

prés de la victòria personal de Castells, un home tan poc autonomista com Aznar el va posar al 30%.

—Hauria de poder-ho fer?

—M'estimaria més trobar pactes, encara que sigui per sota la taula, amb la resta de comunitats. El Principat no pot ser una màquina d'empenyar.

—Per què PNB i PP es posen d'acord al País Basc en hisenda?

—Pel motiu de sempre, les tres C.

—Per què bascos i navarresos tenen un sistema de finançament diferent a la resta de comunitats?

—El 1839 es va poder posar fi a la guerra carlina perquè els adversaris es van abraçar en comptes de matar-se. Es van rendir els carlins i els van donar un caramel, el respecte als seus drets històrics.

—Per què el PP va ser sempre tan respectuós amb el concert?

—Perquè també ho va ser en Franco. Per cert, en la discussió sobre el diàleg amb ETA, vaig constatar la primera mesura de prudència de Zaplana en la seva vida: en el seu discurs, escrit al carrer Génova, es va saltar una frase, en què es deia que Zapatero ha d'escoltar les pressions d'ERC i altres partits, perquè ell sap que és president per accident. Felicito Zaplana per aquesta prudència.

—Aquest sistema els ha permès quotes de benestar superior a d'altres comunitats?

—Segur, perquè no malgasten, i a més, treballen...

—Creieu que és insolidari amb la resta de ciutadans de l'estat?

—Sí, però és solidari amb la pau, perquè es va pagar la pau a la guerra carlina. Per tant, és barat.

—S'hauria de reformar el sistema de finançament foral per introduir majors quotes de solidaritat?

—Esperaria a veure com van les reunions de presidents autonòmics i de consellers d'Economia.

Toni Canyis

L'entrellat

Un món s'acaba

Toni Canyis

Una injecció de patriotisme europeu, euro-regional fins i tot, en forma d'avió gegantí, creuava el cel fa tan sols uns dies. El nou Airbus

380, amb tota la seva majestuositat, fregava el Pirineu durant el seu primer vol de proves des de Tolosa de Llenguadoc. Més d'un centenar de companyies aèries asiàtiques, fan cua a hores d'ara a les portes d'Airbus.

Aquella mateixa tarda, una furgoneta carregada amb caixes plenes de roba fabricada a la Xina i comprada en un magatzem de l'engròs de Barcelona tornava per l'autopista cap a Tolosa per ser venuda en algun mercat ambulat. Aquelles mateixes dates, una trentena de representants de la indústria tèxtil europea, entre ells un de català, es manifestaven a Brussel·les per denunciar que les importacions massives de productes xinesos des de començament d'any estan posant en perill la indústria europea. La Comissió, preocupada, ja ha obert una investigació i amenaça de tornar a aixecar barreres a aquestes importacions. Una altra prova de fe lliurecanvista.

"Per comprar un A-380, nosaltres hem de fabricar 800 milions de samarretes. Queda clar del que estem parlant. Estem parlant de samarretes a canvi d'avions." Així d'explícit es manifestava el ministre xinès de Comerç després de reunir-se amb el seu homòleg europeu per tractar d'aquest afer. Els europeus no volem entendre que la situació de privilegi en la qual hem viscut en els últims tres-cents anys està a punt de desaparèixer. Que Àsia està prenent el relleu com a fàbrica del món. Volem continuar fent els avions i també les samarretes, i això ja no és possible. Serà difícil i traumàtic, de ben segur, però més ens valdria decidir ja què volem ser de grans.

Toni Canyis